

Panij - broj dvadeset i jedan

Pokret prema nedjeljnom zakonu u slavnoj zemlji

Jeff Pippenger

2026-03-05

Povijest od šesnaestoga do dvadeset i drugoga retka u Danielu jedanaest započinje i završava pretprikazom nedjeljnoga zakona. To što su početak i završetak te linije isti, prepoznaje potpis Krista kao Alfe i Omege. Proročki, to zahtijeva da se šesnaesti redak uskladi s dvadeset i drugim retkom. Kada se to učini, povijest slavne zemlje, kako je prikazana linijom Makabejaca, premješta se u povijest redaka deset do petnaest.

Makabejci

Pobuna Makabejaca predstavlja dvadeset i dvije godine koje su započele 1776. i završile kada su Sjedinjene Američke Države postale šesto kraljevstvo biblijskog proroštva 1798. To poistovjećuje broj dvadeset i dva s poviješću izravno vezanom uz vrijeme svršetka 1798. godine, gdje započinje četrdeseti redak jedanaestog poglavlja Daniela.

Važno je prepoznati odnos broja dvadeset i dva s 1798. godinom. Makabejska pobuna, time što je predstavlja američke revolucije, usklađuje obje revolucije slavne zemlje (doslovne i duhovne) kao revolucije koje su odbacile državničko umijeće Seleukida i europskih kraljeva, kao i crkveno upravljanje Grčke i Rima. U oba povijesna svjedočanstva Grčka i Rim predstavljali su kralja sjevera.

Loza Makabejaca predstavljena je u dvadeset i trećem retku, ali ona predstavlja povijest koja je započela 33 godine nakon Panija iz petnaestog retka i nešto više od stotinu godina prije Pompeja u šesnaestom retku. Ta loza završava sudom križa, sudom koji se protegnuo sve do 70. godine po Kr., premda je to razdoblje suda u dvadeset i drugom retku označeno jednostavno kao križ. Proročki, makabejska loza, koja predstavlja slavu zemlju od 1776., zatim 1798. s hasmonejskom dinastijom, a potom herodovskom dinastijom do križa i 70. godine po Kr., završava u dvadeset i drugom retku, a započinje s dvadeset i dvije godine od 1776. do 1798. Dvadeset i dvije godine od 1776. do 1798. također predoznačuju dvadeset i dvije godine od 11. rujna do 2023., što je u Danielu deset bilo predoznačeno kao dvadeset i dva dana. Makabejska loza započinje i završava s „dvadeset i dva“.

Četiri rimska vladara

Stihovi šesnaest do dvadeset i dva izravno poistovjećuju četiri rimska vladara i predstavljaju još jednu liniju unutar tih stihova. Makabejska linija usklađena je na temelju načela „ponovi i proširi“, a rimska je linija izravno prikazana u tim stihovima. Pompej je svladao prve dvije od triju prepreka, dok je Rim uzlazio na prijestolje kao četvrto kraljevstvo biblijskog proročanstva u bici kod Akcija 31. pr. Kr. Njega su slijedili Julije Cezar, August Cezar i Tiberije Cezar. Pompej je bio vojskovođa, a posljednja su tri simbola povezana kao carevi.

Posljednji od četvorice vladara umire u dvadeset i drugom retku, gdje je Krist bio raspet, stoga posljednjega od četvorice rimskih vladara moramo vratiti natrag do nedjeljnog zakona iz šesnaestoga retka. Kada to učinimo, Pompej bi predstavljao prvi od četiri putokaza, pri čemu se četvrti i posljednji putokaz podudara s nedjeljnim zakonom iz šesnaestoga retka. Šesnaesti redak bio bi predstavljen carem Tiberijem, a bitka kod Panija iz petnaestoga retka bila bi predstavljena carem Augustom; bitka kod Rafije u jedanaestome retku bila bi Julije Cezar, čime se general Pompej označuje kao deseti redak i 1989.

To potvrđuje da je „skrivena povijest” četrdesetoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela, povijest od sloma Sovjetskoga Saveza 1989. godine pa do nedjeljnoga zakona iz četrdeset prvoga retka, prikazana trima proročkim linijama koje se nalaze u povijesti predstavljenoj recima deset do dvadeset tri. Makabejci, rimski vladari i tri bitke rimskih posredničkih sila.

Ovo je treći put da dolazim k vama. Na iskazu dvojice ili trojice svjedoka utvrdit će se svaka riječ. 2. Korinćanima 13,1.

Tri posrednička rata

Deseti redak označava kraj četvrtoga Sirijskog rata, koji se odigrao od 219. do 217. pr. Kr., kada se Antioh III. Magn Veliki ponovno pregrupirao uoči bitke iz jedanaestoga retka, to jest bitke kod Raphije, koju će predstavljati Julije Cezar. Deseti redak prepoznaje slom Sovjetskoga Saveza 1989. godine, kako je prikazano u četrdesetome retku, a Pompej se usklađuje s tom poviješću. Šesnaesti redak predstavlja osvajanje slavne zemlje Jude, kao pralik zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama, ali Pompej se također usklađuje s 1989. godinom, a 1989. moderna je rimska sila osvojila svoju prvu prepreku, no čineći to, istodobno je duhovno osvojila protestantsku Ameriku kada je zavela Ronalda Reagana da sklopi tajni savez sa slavnom zemljom. Savez s rimskom bludnicom od strane jednoga kralja predstavlja duhovni blud.

Godina 1989. bila je trenutak kada bludnica iz Rima počinje izlaziti iz svojih sedamdeset godina kako bi počinila blud sa svim kraljevima zemaljskim. Prvi je kralj Sjedinjene Američke Države 1989. godine, jer su Sjedinjene Američke Države također predstavljene Ahabom, koji je bio oženjen Izebelom, koja je bludnica iz Tira u Izaiji dvadeset trećem.

I dogodit će se u onaj dan da će Tir biti zaboravljen sedamdeset godina, prema danima jednoga kralja; a nakon svršetka sedamdeset godina Tir će pjevati kao bludnica. Uzmi harfu, obilazi grad, ti bludnice, koja si bila zaboravljena; zasviraj umilnu melodiju, pjevaj mnoge pjesme, da bi te se sjetili. I dogodit će se nakon svršetka sedamdeset godina da će Jahve pohoditi Tir, i ona će se vratiti svojoj zaradi te će bludničiti sa svim kraljevstvima svijeta po svoj površini zemlje. Izaija 23:15–17.

Bludnica je bila zaboravljena u „vrijeme svršetka” 1798. godine, kada je zadobila svoju smrtonosnu ranu, kako je prikazano u četrdesetom retku jedanaestog poglavlja Daniela. U „vrijeme svršetka” 1989. godine ona započinje razdoblje iscjeljenja svoje smrtonosne rane počinivši blud s kraljevstvom koje će prvo nametnuti žig njezine vlasti. To je kraljevstvo bilo predočeno Ahabom i Francuskom, koja je papinstvo postavila na prijestolje zemlje 538. godine te bila prvotno

kraljevstvo koje je poduprlo uspon papinske vlasti. Zbog toga se nazivaju „prvorodencem Katoličke crkve“, kao i „najstarijom kćeri Katoličke crkve“. I Francuska i Ahab svjedoče o ulozi Sjedinjenih Država od 1989. pa sve do nedjeljnog zakona.

U Izaiji dvadeset i trećem poglavlju, bludnica iz Tira, koja je također bludnica iz Otkrivenja sedamnaest, na čijem je čelu napisano Babilon Veliki. Ona je „zaboravljena“ u povijesti Sjedinjenih Država, počevši od 1798. godine, kada je papinstvo prestalo biti peto kraljevstvo biblijskog proroštva, zvijer iz mora iz Otkrivenja trinaest. Tada su Sjedinjene Države započele svoju ulogu kao šesto kraljevstvo biblijskog proroštva, kao zvijer iz zemlje iz Otkrivenja trinaest. Na koncu Sjedinjene Države postaju prvenstveni kralj deset kraljeva iz Otkrivenja sedamnaest. Simbolička povijest razdoblja od „sedamdeset godina“, „dana jednoga kralja“, predstavlja sedamdeset godina tijekom kojih je Babilon vladao kao prvo kraljevstvo biblijskog proroštva. To je pralik povijesti Sjedinjenih Država od 1798. godine do nedjeljnog zakona, gdje je vanjska linija američke povijesti predstavljena republikanskim rogom, a unutarnja linija predstavljena protestantskim rogom. Ta dva roga, koji predstavljaju srce Ustava što osigurava odvojenost državne i crkvene vlasti, tema su budućnosti Amerike.

Sedamdeset je godina određeno da se zaboravi tirska bludnica, a zatim, od vremena svršetka 1989. godine pa sve do nedjeljnoga zakona, ona počinje pjevati. Počela je tajnim savezom dok je osvojila religiju protestantske Amerike i oborila političku strukturu kralja juga slomom Sovjetskoga Saveza. Razdoblje od sedamdeset godina koje završava u povijesti u kojoj Antioh Veliki stoji usred razdoblja od sedamnaest godina, podijeljenoga na deset i sedam, što, kada se pomnoži, daje „sedamdeset“. Na početku vanjskih dvjesto pedeset godina koje su završile između Rafije i Panija započinje unutarnje vremensko proročanstvo od dvije tisuće i tristo godina, sa „sedamdeset“ tjedana određenih nad Danielovim narodom. Na kraju tih sedamdeset tjedana, 34. godine po Kr., drevni je Izrael zauvijek bio razveden od Boga kao Njegov izabrani saveznički narod, a Bog je tada stupio u brak sa svojom kršćanskom zaručnicom i tada se obraćao poganima.

Godine 207. pr. Kr. Antioh stoji usred „sedamdeset“, označujući završetak povlaštenoga statusa naroda njegova kraljevstva kao „slavne zemlje“ gdje je On izabrao podići suvremeni Izrael. Kraj Sjedinjenih Država kao šestoga kraljevstva pri nedjeljnom zakonu jest kraj Izaijinih „sedamdeset godina“. Dvjestopedesetogodišnja linija Antioha označuje završetak vremena milosti za republikanski rog Sjedinjenih Država, neposredno prije nedjeljnoga zakona iz šesnaestoga retka. Dvije tisuće i tristo godina, koje su završile kada je sud započeo 22. listopada 1844., predstavljaju pralik vremena kada se sud završava pri nedjeljnom zakonu. Dvije tisuće i tristo godina započinju sa sedamdeset tjedana, koji označuju kraj doslovnoga Izraela kao Božjega izabranog naroda. Završetak sveukupnoga razdoblja od dvije tisuće i tristo godina zaključuje se okončanjem protestantskoga pokreta, kako ga je adventni pokret nosio sve do nedjeljnoga zakona. Kada se ponovi zatvorena vrata iz 1844., vrata će se zatvoriti nad republikanskim rogom, protestantskim rogom i zvijeri vlasti.

Da bi Antioh stajao između razdoblja od deset i sedam, znači stajati na kraju svojega vremena kušnje. Vrijeme kušnje završava za vladu Sjedinjenih Američkih Država, koja je zvijer iz zemlje, pri nedjeljnom zakonu, ali vrijeme kušnje republikanskoga roga završava prije nedjeljnoga zakona.

Reče mu Isus: Ne velim ti: do sedam puta, nego: do sedamdeset puta sedam. Matej 18,22.

Izraz „sedamdeset puta sedam“ jedino je mjesto u Bibliji gdje su brojevi izraženi umnoškom na takav način. „Sedamdeset puta sedam“ jest četiri stotine i devedeset godina koje su bile „određene“ za Danijelov narod. To je sedamdeset tjedana koji započinju dvije tisuće i tristo, a na kraju dvije stotine i pedeset godina od iste početne točke Antioh dolazi usred deset i sedam. Tu Antioh Veliki zauzima svoje mjesto u posljednjim činovima svoje povijesti u svetoj drami velike borbe.

Zatvorena vrata iz 1844. godine predstavljaju zatvorena vrata nedjeljnoga zakona, a prije nedjeljnoga zakona iz šesnaestoga retka započinje razdoblje od sedam godina s Antiohom koji označava kraj svojega kraljevstva, a zatim njegovo kraljevstvo završava na završetku tih sedam godina. Sedmogodišnje razdoblje predstavlja vrijeme kušnje slike Zvijeri, a to razdoblje započinje prvim nedjeljnim zakonom iz 321. godine. Prije prvoga nedjeljnoga zakona, koji je pralik posljednjega nedjeljnoga zakona, postoji razdoblje od deset godina koje započinje ediktom. Na „ediktu“ iz 313. godine započinje kušnja predstavljena s deset godina; zatim Antioh donosi prvi nedjeljni zakon i završava vrijeme kušnje republikanskoga roga. Na kraju sedam godina dolaze Panij i nedjeljni zakon, proizvodeći podjelu istoka i zapada godine 330.

Pompej

Pompej je u šesnaestom retku osvojio slavnu zemlju, ali unutar dvogodišnjeg razdoblja od 65. do 63. pr. Kr. Pompej je, u ispunjenju Daniela 8, redak 9, zapravo osvojio „istok“ i „[slavnu] zemlju“, predočujući dvostruko osvajanje u četrdesetom retku i 1989.

Treću prepreku za poganski Rim izvršit će August Cezar, koji je poznat po uspostavi prvoga službenog rimskog triumvirata, što predstavlja prvi službeni trostruki savez u Rimu. Upravo je na trećoj razdjelnici rimskih vođa trostruki savez službeno obilježen u rimskoj povijesti. Upravo je kod nedjeljnog zakona u šesnaestom retku uspostavljen trostruki savez zmaja, zvijeri i lažnog proroka, a potom je ptica opačine vraćena na svoje mjesto u Šinaru, kao što je izložio Zaharija.

August Cezar uspostavio je prvi službeni rimski Trijumvirat, ali ga povjesničari nazivaju Drugim trijumviratom, jer je i Julije Cezar uspostavio Trijumvirat, no on nije bio službeni trijumvirat rimske vlasti. Odnos Julija i Augusta Cezara kao simbola trostrukoga saveza zmaja, zvijeri i lažnoga proroka pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu predočen je Julijem na početku pokreta za nametanje nedjeljnoga zakonodavstva, a Augustom na njegovu svršetku. Taj proročki odnos prikazan je i opsadom Cestija 67. godine, nakon koje je uslijedila opsada Tita. Julije je Cestije, a August je Tit. Julije i August predstavljaju trostruki savez, a Cestije i Tit predstavljaju opsadu.

Razdoblje u kojemu pokret za nedjeljni zakon proročki započinje 313. godine, jest u vrijeme Milanskoga edikta. Zatim, 321. godine, na sredini toga sedamnaestogodišnjeg razdoblja, pojavljuje se prvi nedjeljni zakon. Treći korak podjele kraljevstva na istok i zapad, koji predstavlja podjelu u Sjedinjenim Državama na one koji primaju i one koji ne primaju žig zvijeri ili pečat Božji, bio je 330. godine. Postoji niz nedjeljnih zakona koji vode do jednoga nedjeljnog zakona, a 321. godina predstavlja prvi nedjeljni zakon, koji vodi do posljednjega nedjeljnog zakona iz 330. godine.

Za razliku od dvjesto pedeset godina Antioha, dvjesto pedeset godina Nerona označava razdoblje od osam godina, središnju točku prvoga nedjeljnog zakona, a zatim devet godina. Redak na redak, Antioh i Neron prepoznaju dva razdoblja koja su predstavljena s tri oznake. U objema linijama prva i posljednja oznaka iste su: na početku edikt obilježen brakom koji je završio razvodom, te bitka između kralja sjevera i kralja juga na početku i na svršetku. Prvi nedjeljni zakon iz 321. godine u sredini mora biti mjesto na kojem Antioh stoji. On stoji na završetku procesa kušnje predstavljenoga s deset godina, a proces kušnje očituje Antioha kao osmoga koji je od sedmorice, dok oblikuje sliku Zvijeri, koja je osma i koja je od sedmorice. U isto vrijeme sto četrdeset i četiri tisuće prolaze kroz proces kušnje i preobražavaju se iz sedme laodicejske crkve u osmu, filadelfijsku crkvu.

Pri prvom nedjeljnom zakonu započinje podizanje slike i ono završava pri nedjeljnom zakonu iz Otkrivenja trinaest, jedanaesti redak, retku koji suprotstavlja početak Sjedinjenih Država kao janjeta njihovu završetku kao zmaja. Trinaest je simbol pobune, a simbol pobune u kontekstu jedanaestoga retka, i Sjedinjenih Država koje govore kao zmaj, jest žig zvijeri; dok je simbol onih koji imaju Božji pečat broj jedanaest. Otkrivenje 13:11 označuje razdvajanje onih koji primaju žig zvijeri ili Božji pečat pri nedjeljnom zakonu kada Sjedinjene Države govore kao zmaj.

Vrijeme kušnje slike Zvijeri ima određene znakove koji označuju njegov dolazak, a ujedno i predodnačuju njegov svršetak. Od Noe do blagdana truba Bog se nikada ne mijenja; On uvijek unaprijed najavljuje razdoblje kušnje prije njegova dolaska. Njegove se objave nalaze u Njegovoj proročkoj riječi. Većina adventista (pretpostavljam) ne zna da su u razorenju Jeruzalema bile dvije opsade, niti da je dan konačnog razorenja bio istovjetan dan u godini kada je Nabukodonozor prvi put—u alfa vremenu—razorio Jeruzalem i Hram. Možda također nisu svjesni da su opsade započele na svete blagdane i završile na sveti blagdan, ili da je razdoblje opsade trajalo tri i pol godine. Ako ne znaju te činjenice, tada se čini malo vjerojatnim da će uvidjeti kako Julije Cezar označava početak vremena kušnje slike Zvijeri u njegovu najsavršenijem prikazu. Pod „savršenim prikazom“ mislim na njegovo konačno ispunjenje.

Isto razdoblje prikazano je od 1888. do nedjeljnoga zakona, a zatim ponovno od 11. rujna do nedjeljnoga zakona, no savršeno ispunjenje proročkoga razdoblja uspostavljanja slike zvijeri, kako je prikazano Konstantinom Velikim u razdoblju od 313. do 330., započinje za predsjedništva osmoga predsjednika od vremena svršetka 1989. godine.

Od prvoga nedjeljnog zakona razdoblje kušnje glede subote i nedjelje odvija se u razdoblju predstavljenom sa sedam godina Antioha. Sedam godina Antiohove loze pomnoženih s devet godina Neronove loze daje šezdeset i tri, a godine 63. pr. Kr. Pompej je osvojio slavnu zemlju ispunivši šesnaesti redak jedanaestog poglavlja Daniela. U vrijeme nedjeljnog zakona devet će kraljeva priznati Sjedinjene Države kao vrhovnoga kralja deseterice kraljeva koji se slažu da će predati svoje kraljevstvo tirskoj bludnici, koja će tada bludničiti sa svim kraljevima zemlje.

U skladu s proročkom strukturom prispodobe o deset djevica, brak zvijeri i lažnoga proroka ostvaren je 1989., ali se pri nedjeljnom zakonu brak dovršava. Fraktal te povijesti jest razdoblje suda nad živima koje je započelo 2001., 11. rujna. Od toga trenutka pa do nedjeljnog zakona, u

vremenu kušnje slike zvijeri, koje je ujedno i vrijeme pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, sud se izvršava nad Božjim zavjetnim narodom i nad zemljom u kojoj su prebivali u ispunjenju proročanstva Abrahamova saveza. U tom se razdoblju sudi laodicejskoj Crkvi adventista sedmoga dana, a potom se sudi onima koji tvrde da su djevice. Tako se sudi protestantskom rogu, i to tijekom razdoblja u kojemu se najprije sudilo Demokratskoj stranci republikanskoga roga sve do 2024., kada se sada odvija sud nad republikancima republikanskoga roga. Ustavna vlast jest zvijer koja nosi dva roga i kojoj se sudi pri nedjeljnom zakonu.

Od 1989. do nedjeljnoga zakona prikazano je u fraktalu od 11. rujna do nedjeljnoga zakona, ali savršeno ispunjenje postavljanja slike zvijeri nalazi se u osmome predsjedniku koji je od sedmorice. Neronovih sedamnaest godina fraktal je povijesti od 11. rujna do nedjeljnoga zakona. Antiohiovih sedamnaest godina isto je. Brak Reagana i tajnoga saveza dovršava se javnim savezom za mandata osmoga predsjednika. Prvi od alfa i omega brakova bio je simboliziran Patriot Actom 2001. godine, kada je engleski zakon promijenjen u rimski zakon. Brak Milanskoga edikta označava početak savršenoga ispunjenja postavljanja slike zvijeri. Njegova je struktura utemeljena na strukturi braka deset djevice te predstavlja krivotvoreni brak koji se događa tijekom istinskoga braka.

Vrijeme kušnje slike Zvijeri predstavlja „ispit” koji moramo položiti prije nego što budemo „zapečaćeni”. Najprije se sudi domu Božjemu, a zatim se, pri nedjeljnom zakonu, sudi onima koji su izvan Božjega doma. Razdoblje konačnog suda, i u domu Božjem, a potom i nad velikim mnoštvom, započinje prvim nedjeljnim zakonom. U Sjedinjenim Državama bit će prvi nedjeljni zakon koji će označiti početak savršenog i konačnog ispunjenja razdoblja kušnje slike Zvijeri, koje se nakon toga završava nedjeljnim zakonom koji ispunjava Otkrivenje 13,11. Taj je nedjeljni zakon posljednji nedjeljni zakon u slavnoj zemlji. Posljednji nedjeljni zakon u slavnoj zemlji prvi je nedjeljni zakon u svijetu, označujući vrijeme kušnje slike Zvijeri za svijet. Vrijeme kušnje svijeta započinje nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama u jedanaestom retku trinaestog poglavlja. Kada Sjedinjene Države pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu „progovore” kao Zmaj, dvanaesti redak i nadalje u tom poglavlju predstavljaju svjetsko vrijeme kušnje slike Zvijeri.

Zbog toga je važno uočiti dvjesto pedesetogodišnje Neronovo proročanstvo koje završava sa sedamnaest godina što započinju ediktom iz 313., nakon čega slijedi prvi nedjeljni zakon 321., a zatim podjela istoka i zapada 330. Tri koraka Neronove linije odnose se na progonstvo, pri čemu je Neron simbol progonstva, a razdoblje od 250 godina predstavlja crkvu u Smirni koja je završila 313., kada je nastupila crkva kompromisa. Treći korak označava kraj jednoga kraljevstva, pa kada se primijeni na Sjedinjene Države, predstavlja nedjeljni zakon i prijelaz sa šestoga kraljevstva na sedmo i osmo kraljevstvo. Kada se primijeni na svijet, treći putokaz jest završetak vremena kušnje za čovječanstvo, što je bilo predloženo završetkom vremena kušnje za Sjedinjene Države na početku svjetskoga razdoblja kušnje slike Zvijeri.

Zato August Cezar, treći od četvorice rimskih vladara koji vode do nedjeljnoga zakona, prikazan križem, kako je izloženo u dvadeset i drugom retku, može predstavljati križ, premda nakon njega treba doći Tiberije, koji također predstavlja križ. Razdoblje kušnje slike zvijeri dvostruka je kušnja koja najprije ispituje zemlju, a zatim more. Zemlja su Sjedinjene Američke Države, a more je

svijet.

Ispit vremena kušnje slike zvijeri proizvodi udvostručenje znamenja; gdje je alfa drugoga razdoblja ujedno i omega prvoga razdoblja. Godina 321. bila je prvi nedjeljni zakon proročke povijesti, i u sedamnaest godina koje prepoznaju vrijeme kušnje slike zvijeri, 321. je prvi nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama koji vodi do omega nedjeljnoga zakona vremena kušnje slike zvijeri u slavnoj zemlji. Pa ipak, 321. je također i prvi nedjeljni zakon za svijet, tako da godina 321. označuje sredinu i početka i završetka vremena kušnje slike zvijeri. Godina 313. jest početak, a početak je edikt, koji predodnačuje nedjeljni zakon. Neronovih sedamnaest godina prepoznaju razdoblje sve strožih nedjeljnih zakona sve do zaključenja ljudskoga vremena milosti.

Dekret predočava prvi nedjeljni zakon koji vodi k završetku vremena milosti. Pompej je u šesnaestom retku zauzeo Judu, predočavajući nedjeljni zakon, a Julije Cezar oblikovao je prvi trijumvirat; premda je to bio neslužbeni trostruki savez, povjesničari ga ipak bilježe kao prvi. Predočavanje Julija Cezara o trostrukom savezu nedjeljnoga zakona predočavalo je službeni trijumvirat Augusta Cezara, nakon kojega je na križu uslijedio Tiberije. Sva četiri rimska vladara predočavaju nedjeljni zakon, kao što to čine i sva tri koraka Neronovih sedamnaest godina.

Pompej se podudara s 1989.; Julije se podudara s jedanaestim retkom; August se podudara s petnaestim retkom, a Tiberije sa šesnaestim. Priča o Juliju u tim recima uključuje njegov pohod u Egipat i Kleopatru. Povijest se ponavlja po Marku Antoniju. Marko Antonije bio je glavni general Julija Cezara u vrijeme kada je Julije bio ubijen s dvadeset i tri ubodne rane. Dvadeset i tri predstavlja nedjeljni zakon, a Julijeva smrt od 23 rane jest kraljevstvo koje završava pri nedjeljnom zakonu. Marko Antonije, Cezar August i Marko Lepid zatim su oblikovali prvi službeni Trijumvirat kako bi osvetili njegovu smrt. Jedna od tih trostrukih sila, Marko Antonije, trebao je ponoviti Julijev susret s Egiptom i Kleopatrom.

Bilo da je riječ o Juliju ili Marku Antoniju, obojica su simboli Rima, a Kleopatra je bila simbol Egipta i Grčke. Ona je predstavljala grčku vlast u Egiptu, oboje kao simboli zmaja, dok su Julije i Marko Antonije simboli Zvijeri. Kao žena u tom odnosu, Kleopatra je bila crkva, čime su Julije i Marko Antonije predstavljali državu. Kleopatra predstavlja ženu koja je dvaput odvojena od svojih kraljevskih rimskih ljubavnika; prvi put 1798., a zatim na svršetku vremena milosti, kada dolazi svojem kraju i nema nikoga da joj pomogne. Njezina konačna propast zbiva se u bitki kod Akcija 31. pr. Kr. Pobjednik u bitki kod Akcija bio je August Cezar, pa tako nalazimo da je Pompej umro u Egiptu, da je Julije imao susret s Kleopatrom u Egiptu, što je bilo udvostručeno u povijesti Marka Antonija, a potom August Cezar okončava taj odnos kod Akcija. Akcij označava zakon o nedjelji, jer je u bitki kod Akcija uklonjena treća prepreka Rimu, i carski poganski Rim počeo je vladati tristo šezdeset godina, u ispunjenju Daniela 11:24.

Pompej je uklonio prve dvije prepreke, a August treću.

I iz jednoga od njih izađe mali rog, koji silno naraste prema jugu, prema istoku i prema krasnoj zemlji. Daniel 8,9.

Pompej je 1989., prvi orijentir od triju političkih sila koje suvremeni Rim treba nadvladati dok se njegova smrtna rana iscjeljuje. To su Sovjetski Savez, za njim Sjedinjene Američke Države, a također i Ujedinjeni narodi u četrdeset i prvom retku jedanaestog poglavlja Daniela. Ratovanje papinske sile političko je i vjersko, a proročki gledano vjerska sila Sjedinjenih Američkih Država bila je osvojena kada je ostvareno tajno savezništvo Reagana i pape Ivana Pavla II. Meta papinstva obuhvaća tri političke prepreke i tri vjerske sile. Godine 1989. jedna od triju političkih sila bila je pometena, a protestantizam, kao sama riječ koja znači prosvjedovati protiv Rima, također je bio pometen od predsjednika Sjedinjenih Američkih Država u istoj povijesti. Tri političke sile jesu Sovjetski Savez, Sjedinjene Američke Države i Ujedinjeni narodi, a vjerske mete jesu protestantizam, zajedno s raznim religijama zmaja, koje se sve smatraju spiritualizmom. Tri religije koje vode svijet prema Armagedonu jesu otpali protestantizam, katolicizam i spiritualizam; a unutarne borbe papinske sile između konzervativne i liberalne ideologije unutar njihove crkve, zajedno s raskolima ortodoksnog katolicizma, vjerska su prepreka, a druge dvije vjerske prepreke koje katolicizam treba osvojiti jesu otpali protestantizam i spiritualizam. Protestantizam je bio pometen 1989.

Ako se unutarne borbe katolicizma, kako su prikazane u raznim katoličkim proročanstvima proizašlima iz fatimskih poruka, odvoje od njegovih nastojanja da nadvlada religijske sile izvan vlastite religije, tada je njezina alfa-pobjeda nad protestantizmom bio Reaganov tajni savez, a njezina omega-pobjeda bio je otvoreni savez iz 2025. Njezine borbe s pravoslavnim crkvama također su prikazane od početne pobjede 1989. godine pa sve do konačne pobjede kod Panija.

Pompej odgovara 1989. godini, a njegove dvije pobjede nad „istokom i krasnom zemljom“, kako ih Danijel označuje u osmom poglavlju, devetom retku, predstavljaju duhovnu i političku pobjedu papinstva nad bivšim Sovjetskim Savezom te popratnu duhovnu pobjedu nad slavnom zemljom tobožnjega protestantizma. Julije Cezar izgubit će kod Rafije, kao što je izgubio Antioh III. i kao što će izgubiti Zelenski. Julije je predmet redaka sedamnaest do devetnaest, a potom August Cezar ustaje kao onaj koji ubire porez. Tiberije Cezar vlada u vrijeme križa, stoga je Tiberije nedjeljni zakon iz šesnaestog retka.

To Augusta usklađuje s Panijem iz petnaestog retka, a bitku kod Rafije iz jedanaestog retka s Julijem. Bitka kod Panija treći je svjetski rat koji započinje neposredno prije nedjeljnog zakona iz šesnaestog retka, ali se potom preobražava u bitku kod Akcija. Panij je bio kopnena bitka (Sjedinjene Države), a Akcij pomorska bitka (svijet). August je prikazan kod Panija u nizu četvorice rimskih vladara, a on je bio stvarni vođa kod Akcija. Kod Panija Antioh se suočio s Egiptom, koji je bio saveznik Rima, a kod Akcija August se suočio s Egiptom (Kleopatra), saveznikom Rima (Marko Antonije). To znači da Pompej predstavlja četrdeseti redak do 1989., a Tiberije predstavlja nedjeljni zakon iz četrdeset i prvog retka. Julije Cezar pojavio se 2014., kada je započeo Ukrajinski rat, kao što je predloženo bitkom kod Rafije 217. pr. Kr.

To utvrđuje da stihovi sedamnaesti do dvadeset i drugi započinju 1989. godine i završavaju zakonom o nedjelji te su stoga povijest koja se podudara sa „skrivenom poviješću“ četrdesetoga stiha. Proročki niz Makabejaca također se podudara s tom istom „skrivenom poviješću“. Niz rimskih vladara prepoznaje moderni Rim, zvijer iz Otkrivenja šesnaest, a niz Makabejaca opisuje

slavnu zemlju, lažnoga proroka iz Otkrivenja šesnaest. Niz triju bitaka prepoznaje pobjedu nad kraljem juga, zmajem iz Otkrivenja šesnaest.

Te tri crte predstavljaju tri sile koje vode svijet u Armagedon, a one su u četrdesetom retku prikazane kao kralj juga, zmaj, kralj sjevera, zvijer, a kola, konjanici i lađe predstavljaju lažnog proroka. Te tri crte od desetog do dvadeset trećeg retka predstavljaju tri sile u skrivenoj povijesti četrdesetog retka, koje nisu ništa više ni manje od trajnog prikaza triju subjekata predstavljenih u otvorenoj povijesti četrdesetog retka.

Prvi stih

Stihovi jedan do četiri određuju „vrijeme svršetka” 1989. godine, kao i osam predsjednika Sjedinjenih Američkih Država od te početne točke, završavajući s posljednjim i daleko bogatijim osmim predsjednikom. U četvrtom stihu taj kralj postaje kralj svijeta, kako je predočeno u Aleksandru Velikom, kralju Ahabu, deset kraljeva iz Otkrivenja sedamnaest, deset plemena iz Psalma osamdeset i tri te deset naroda iznesenih kao simbol svijeta u samom prvom koraku Božjega saveza s Abramom u Postanku 15:18–21.

Stihovi od prvoga do četvrtoga predstavljaju povijest od 1989. godine do trostruke unije pri nedjeljnom zakonu u četrdeset i prvom stihu te se stoga podudaraju s četvoricom rimskih vladara, s lozom Makabejaca i s trima bitkama iz stihova deset do petnaest, koje zajedno tvore skrivenu povijest četrdesetoga stiha.

Stihovi od petoga do devetoga iznose proročku liniju koja savršeno predstavlja povijest od 538. do 1798. godine te pruža povijesnu i proročku logiku za razumijevanje značenja vremena svršetka u četrdesetom retku. Ta logika objašnjava deseti redak kao odmazdu za povijest stihova od petoga do devetoga, i time određuje logiku 1989. godine. To znači da stihovi od prvoga do dvadeset i trećega Daniela jedanaest predstavljaju pet proročkih linija koje su usklađene sa skrivenom poviješću četrdesetoga retka. Prva četiri stiha govore o Trumpu, osmom predsjedniku koji je od sedmorice, kojemu je suđeno biti kraljem deseterice kraljeva u sedmom kraljevstvu iz Otkrivenja sedamnaest.

Redci pet do deset prepoznaju povijest koja vodi do 1798. i dalje do 1989., što je povijest četrdesetoga retka. Redci deset do petnaest prepoznaju povijest triju posredničkih ratova koji započinju 1989., pri čemu drugi započinje 2014.; zatim je 2015. ustao najbogatiji predsjednik. Taj je najbogatiji predsjednik bio ubijen 2020., a 2022. rat kod Rafije se rasplamsao; potom se najbogatiji predsjednik vratio 2024., a 2025. i glava zvijeri i glava slike zvijeri bile su inaugurirane.

O tim stvarima nastavit ćemo u sljedećem članku.